

MATERIAL PER A LA CELEBRACIÓ

I.- INAUGURACIÓ DEL MINISTERI DEL NOU RECTOR EN LA MISSA PRESIDIDA PEL BISBE

Preparat per P. FARNÉS

Processó d'entrada i ritus inicials

1. La processó d'entrada es fa com habitualment en la missa episcopal amb participació del poble. Precedeix el turiferari amb l'encenser, segueix un acòlit amb la creu parroquial. Si oficia el Bisbe de la diòcesi (no, en canvi, si el celebrant es un auxiliar o un altre Bisbe) la creu va acompanyada, si és possible, per set acòlits amb ciris. Segueix un diaca amb l'evangelari, els altres diaques, els concelebrants, el nou rector i el Bisbe amb mitra i bàcul beneint el poble, assistit per dos diaques que avancen una mica més enrera que ell. Tanquen la processó els tres acòlits que han de servir el llibre, el bàcul i la mitra.
2. Arribats al presbiteri el Bisbe encensa l'altar com de costum, assistit pels dos diaques. Mentre tant el nou rector (i els altres concelebrants) ocupen els seus llocs (el nou rector el seient a la dreta de la seu episcopal). Acabada l'encensació de l'altar el Bisbe des de la seu saluda el poble i tots seuen.

Lectura del nomenament el nou rector

3. A continuació el rector anterior, o el prevere que provisionalment administrava la parròquia o l'arxiprest o algun membre del Consell parroquial llegeix el nomenament del nou rector mentre tots escolten asseguts (el Bisbe amb la mitra posada).

Professió de fe i jurament de fidelitat

4. Acabada la lectura del nomenament, el Bisbe pot dirigir al nou rector aquestes paraules:

Fill estimat: avui se t'encomana la missió de dirigir el poble cristià d'aquesta parròquia i d'ensenyar als seus fidels la fe que l'Església ha rebut de Jesucrist. Per això convé que ara, davant d'aquest mateix poble que t'escoltarà, professis públicament la fe que els has d'ensenyar.

5. El nou rector en aquest moment s'agenolla davant el Bisbe i recita la següent professió de fe:

Jo, N., crec i professo amb fe ferma totes i cadascuna de les veritats contingudes en el Símbol de la fe, és a dir:

Crec en un sol Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra, de totes les coses visibles i invisibles. I en un sol Senyor, Jesucrist, Fill Unigènit de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles. Déu nat de Déu, Llum resplendor de la Llum, Déu veritable nascut del Déu veritable, engendrat, no pas creat, de la mateixa naturalesa del Pare: per ell tota cosa fou creada. El qual, per nosaltres els homes i per la nostra salvació, davallà del cel. I, per obra de l'Esperit Sant, s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home. Crucificat després per nosaltres sota el poder de Ponç Pilat; patí i fou sepultat i ressuscità al tercer dia, com deien ja les Escriptures, i se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare. I tornarà gloriós, a judicar els vius i els morts, i el seu regnat no tindrà fi. Crec en l'Esperit Sant que és Senyor i infon la vida, que procedeix del Pare i del Fill. I juntament amb el Pare i el Fill és adorat i glorificat; que parlà per boca dels profetes. I en una sola Església, santa, catòlica i apostòlica. Professo que hi ha un sol baptisme per perdonar el pecat. I espero la resurrecció dels morts, i la vida de la glòria.

També crec amb fe ferma tot allò que conté la paraula de Déu escrita o rebuda de la Tradició i que l'Església ens proposa de creure com a revelat per Déu, tant si ella ho ha definit solemnement, com si prové del seu Magisteri ordinari i universal.

Abraço i mantinc fermament totes i cadascuna de les afirmacions sobre la doctrina de la fe i dels costums que l'Església proposa com a norma definida.

A més m'adherixo amb submissió religiosa d'enteniment i de voluntat als ensenyaments que el Pontífex Romà o el Col·legi Episcopal proposen, quan exerceixen el magisteri autèntic, encara que no vulguin proclamar-les com a norma definida.

6. A continuació, agenollat encara, fa el següent jurament de fidelitat:

Jo, N., en acceptar el càrrec de rector d'aquesta parròquia de N. ... prometo que em mantindré sempre en comunió amb l'Església Catòlica, tant en les paraules que diré, com en la meva manera d'actuar.

Compliré amb tota diligència i fidelitat les obligacions a les quals estic obligat envers l'Església, tant l'universal com la particular i en la qual sóc cridat a complir el meu servei segons els preceptes del Dret.

En el compliment del deure que, en nom de l'Església m'és confiat, guardaré íntegrament el dipòsit de la fe, el comunicaré fidelment i l'exposaré; en conseqüència evitaré qualsevol doctrina que li sigui contrària.

Seguiré la disciplina comuna de tota l'Església, fomentaré l'observança de totes les lleis eclesiàstiques i compliré especialment les contingudes en el Codi de Dret Canònic.

Acceptaré amb obediència cristiana tot allò que declarin els pastors sagrats, com a doctors i mestres autèntics de la fe, o determinin com a governants de l'Església; ajudaré fidelment els bisbes diocesans, perquè l'acció apostòlica que s'ha de fer en nom i per mandat de l'Església, es realitzi en comunió amb la mateixa Església.

7. Després, col·locant la mà dreta sobre l'evangelari que el Bisbe té sobre els seus genolls, clou el jurament de fidelitat tot dient:

Que Déu m'ajudi i aquests sants evangelis sobre els quals poso les mans.

Litúrgia de la Paraula

8. A continuació, omès tant l'acte penitencial com el «*Senyor, tingueu pietat*», tal com es fa habitualment quan una acció litúrgica precedeix a la missa (Cf. Missal Romà, Diumenge de Rams, n. 11; 2 de febrer, n.8; Cer. Episc., nn. 255, 271, 1143, 1155,

etc.) s'entona el «Gloria». Després el Bisbe diu l'oració de la missa que, a no ser que es tracti d'un dels dies enumerats en els números 1-6 de la Taula dels dies litúrgics del Missal, pot ser la següent:

Oh Déu, vós, no pels seus propis mèrits,
sinó per la generositat de la vostra gràcia incomprensible,
escollíreu el nostre germà N., per a presidir la vostra família:
feu que pugui complir dignament
els deures de l'ofici sacerdotal
i conduir el poble segons el vostre beneplàcit.
Per nostre Senyor Jesucrist.

9. Si la celebració no conicideix amb un del dies que figuren en els números 1-6 de la Taula dels llibres litúrgics, poden proclamar-se com a lectures especialment apropiades: Jr 1, 4-9: «Aniràs a trobar tothom a qui jo t'enviaré» (Lec. del Santoral, p. 348); Ps 18, 2-7; R/. *La seva crida s'escampa a tota la terra*; 1 C 4, 1-5: «*Servidors de Crist, administradors dels misteris de Déu*» (Lec. del Sant., p. 357); Mt 23, 8-12: «*No us heu de fer dir mestres, ni pares perquè de mestre i de Pare només en tenim un, que és el Crist*» (Lec. del Sant., p. 366).
10. Encara que hi hagi diaques en aquest dia convé que el nou rector proclami l'evangeli (Cer. episc. n. 1191). Per això el Bisbe, després d'haver posat encens a l'encenser, entrega al nou rector l'evangelari i li dona la benedicció com habitualment.
11. Després de l'Evangeli el Bisbe fa l'homília en la qual explica breument als fidels el sentit de les lectures proclamades, la missió que rep el nou rector i el significat dels ritus que es faran a continuació.

Renovació de les promeses de l'ordenació

12. Acabada l'homília, el Bisbe es dirigeix al nou rector amb les següents paraules:
Fill estimat, cal que ara renovis davant el poble que avui se't confia, les promeses que vares fer el dia de la teva ordenació.

El nou rector s'agenolla davant el Bisbe i renova les promeses de l'ordenació responent a les preguntes del Bisbe.

¿Vols exercir sempre, guiat per l'Esperit Sant, el ministeri en la condició de prevere, com a bon col·laborador de l'orde episcopal i pastor del poble del Senyor?

Sí, ho vull.

¿Vols exercir el ministeri de la paraula, amb ciència i amb responsabilitat, quan prediquis l'Evangeli i exposis la fe catòlica?

Sí, ho vull.

¿Vols celebrar amb pietat i fe, i segons la tradició de l'Església, els sagraments de Crist, especialment el de l'Eucaristia i el de la reconciliació, a lloança de Déu i santificació del poble cristià?

Sí, ho vull.

¿Vols invocar conjuntament amb mi la misericòrdia divina en favor del poble que avui se t'encomana, perseverant sense defallir en la pregària com ens va manar el Senyor?

Sí, ho vull.

¿Vols unir-te cada dia més íntimament a Crist, el gran sacerdot, víctima pura, que va oferir-se per nosaltres al Pare, i així, amb Crist, consagrar-te a Déu per a la salvació dels homes?

Sí, ho vull amb l'ajuda de Déu

¿Em promets respecte i obediència a mi i als meus successors?

Sí, ho prometo.

Si presideix la celebració un Bisbe auxiliar o un altre Bisbe que no sigui el diocesà en lloc de la darrera pregunta diu:

¿Promets respecte i obediència al teu Bisbe i als seus successors?

Sí, ho prometo.

Que Déu mateix dugui a terme aquesta obra que ell ha començat en tu.

Presa de possessió dels diversos llocs celebratius

13. A continuació, mentre el poble roman en els seus llocs, s'organitza una petita processó. Precedeix el turiferari, segueix la creu enmig de dos acòlits amb ciris, i finalment el nou rector i el Bisbe assistit amb els seus dos diaques.

Porta de l'església

A la porta de l'església el Bisbe lliura al nou rector les claus de l'edifici mentre li diu:

Rep les claus d'aquesta església i tingues cura de tenir-la oberta perquè els fidels puguin venir a celebrar els misteris cristians i a pregar a la presència del Senyor. Procura també que, de la mateixa manera que obres les portes materials d'aquest edifici, així també, amb la teva paraula i la teva manera de viure, obris per a Déu el temple invisible que és el cor dels fidels.

Quan el rector ha rebut les claus, el poble pot cantar: "*Et posa el Senyor a l'espalla...*" (pàg. 60).

Campanes

El Bisbe invita al nou rector a repicar les campanes, dient-li:

Déu, que va enviar el seu Fill al món perquè aplegués tots els homes en la unitat, t'encomana que siguis constant a convocar els teus fidels perquè, al toc d'aquesta campana, s'apressin a reunir-se en aquesta església. Fes sonar, doncs, les campanes parroquials per assenyalar els dies de festa, els temps de pregària i els fets més importants que afectaran, amb goig o amb pena, aquesta comunitat o alguns dels seus membres.

El nou rector fa sonar les campanes; mentrestant el poble pot cantar: "*Que repiquin alegres...*" (pàg. 63).

Baptisteri

Arribats a les fonts baptismals el Bisbe diu al nou rector:

Aquesta és la font de la vida, que brolla del costat de Crist i renta els pecats del món. Aquí faràs renéixer, per l'aigua i l'Esperit Sant, tant els nens que et presentin els pares cristians com els adults que es converteixen a la fe.

El Bisbe posa encens a l'encenser i el beneeix. Després el nou rector encensa les fonts baptismals mentre el poble pot cantar: "*Us beneïm, oh Crist...*" (pàg. 61).

Confessionari

Prop del confesionari el Bisbe diu al nou rector:

Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú sinó que tots tinguin vida eterna. En aquest lloc el Senyor, a través del teu ministeri, obrarà meravelles. Cuida, doncs, de reconciliar amb Déu els fidels que, després del baptisme, hagin recaigut en el pecat i aquells altres que acudeixin a tu amb el desig de convertir-se més plenament a Déu.

El Bisbe invita el nou rector a seure en el confessionari. Mentrestant el poble pot cantar: "*Si el pecador es converteix...*" (pàg. 62).

Capella de la Reserva eucarística

Arribats a la capella del Santíssim el Bisbe dóna la clau del sagrari al nou rector i li diu:

Rep la clau d'aquest sagrari preparat per a reservar el sagrament del Cos santíssim de Jesucrist. Tingues cura de portar l'Eucaristia als moribunds i als altres malalts. Sigues asidu a adorar aquest Sagrament i ensenya els teus fidels a visitar nostre Senyor Jesucrist, present en l'Eucaristia i a contemplar piadosament en aquest lloc el seu misteri pasqual. Vetlla també perquè aquí no manqui mai encesa una llàntia que assenyali als fidels la presència del Senyor.

El Bisbe posa encens a l'encenser (sense beneir-lo) i invita el nou rector a encensar el Sagrament. Tant el Bisbe com els seus diaques i el nou rector s'agenollen durant l'encensació. Durant l'encensació el poble pot cantar un cant eucarístic (v. gr. *Adoro te devote, Pange lingua* [vegeu aquest himne en català a «*Himnari litúrgic català*» pàgs. 152-153])

Si l'Eucaristia es reserva a la nau central de l'església la clau del sagrari es millor lliurar-la al nou rector acabada la distribució de la comunió, al final de la missa.

Seu presidencial

Acabada la processó pels diversos llocs de l'església el Bisbe, assegut a la seu, diu al nou rector:

En la persona del Bisbe el mateix Senyor està present enmig del seu poble. És ell, en efecte, qui per mitjà de nosaltres, els seus ministres, continua anunciant l'Evangeli i presidint la pregària dels fidels. Tu també, com a col·laborador del teu Bisbe, en ocupar aquesta seu, seràs imatge de Jesucrist i en el seu nom predicaràs l'Evangeli i presidiràs la pregària de l'Església aplegada en aquesta parròquia.

El Bisbe llavors s'aixeca i invita el nou rector a seure uns moments en la seu presidencial mentre el poble pot cantar: "*Quan ens reunim en nom del Senyor...*" (MD 245).

Altar

Finalment el Bisbe invita el nou rector a besar l'altar mentre li diu:

Aquesta és la taula del Senyor; al seu voltant aplegaràs els fills de l'Església i, en nom de Jesucrist, presidiràs l'Eucaristia per tal que els teus fidels puguin unir-se al sacrifici de Crist i participin així en la pasqua del Senyor.

El nou rector besa amb reverència l'altar i tant ell com el Bisbe retornen a les seves seus respectives. La celebració continua com habitualment a partir de la Oració universal que dirigeix un dels diaques i per a la qual pot emprar-se el següent formulari:

Pregària dels fidels

Integrats, a través de la parròquia, en l'Església, Cos de Crist i temple de l'Esperit Sant, preguem en pau el Senyor que és l'únic que coneix les vertaderes necessitats dels homes:

1. Perquè la força de l'Esperit Sant que el Pare va donar al seu Fill estimat i que ell comunicà als sants apòstols i, per mitjà d'ells als Bisbes, enforteixi el nostre Bisbe N. (i el seu germà el Bisbe N. que ens presideix) i li concedeixi (els concedeixi) de servir Déu nit i dia i pasturar amb santedat l'Església que li (els) ha estat encomanada, preguem el Senyor.
2. Perquè Déu concedeixi al nostre rector N., que avui inaugura el seu ministeri entre nosaltres, la força de l'Esperit, li atorgui un coneixement profund de la paraula divina, li concedeixi ensenyar el seu poble amb mansuetud i santedat, l'ajudi a ser en tot model del seu ramat, preguem el Senyor.

3. Perquè quan aparegui Jesucrist, el suprem pastor de les ovelles, li doni el premi dels seus treballs, preguem el Senyor.

(Si a la parròquia hi han religiosos:
Perquè el Senyor concedeixi a les religioses i religiosos
de la nostra parròquia un intens amor a Jesucrist que
faci d'ells uns vertaders testimonis dels béns futurs
que, amb el seu capteniment, esperonin els altres
fidels de la nostra parròquia a complir sense defallença
els deures de la vocació cristiana, preguem el Senyor.)

4. Perquè Déu vingui en ajut de les famílies de la nostra parròquia que viuen sotmeses a diverses proves, doni la salut als nostres malalts, atorgui la seva força als nostres ancians, concedeixi als incrèduls que viuen prop nostre descobrir les riqueses de la fe, i als pecadors la gràcia de la conversió, preguem el Senyor.
5. Perquè Déu susciti abundantment en la seva Església pastors que tinguin cura dels fidels de les diverses parròquies i comunitats i siguin zelosos dispensadors dels seus misteris, preguem el Senyor.
6. Perquè el Senyor concedeixi el descans etern als Bisbes que van regir l'Església de N., als rectors i als altres preveres que van exercir el seu ministeri en la nostra parròquia i a tots els fidels que formaren part d'aquesta comunitat i han deixat ja aquest món, preguem el Senyor.

Escolteu, Senyor, la pregària de la vostra Església,
congregada en el vostre nom,
i concediu al nostre germà N.
que avui ha estat constituït pastor d'aquesta comunitat
de ser un vertader imitador del vostre Fill,
el Bon Pastor que va lliurar la vida per les seves ovelles;
i als fidels d'aquesta parròquia atorgueu-los
que, sota el guiatge del seu pastor,
visquin amb generositat la vida cristiana
i progressin constantment en la caritat.
Per Crist Senyor nostre.

15. Els ministres preparen l'altar i, una vegada ja està tot disposat, el Bisbe amb els seus diaques, s'hi acosta mentre el nou rector roman a la seva seu i la missa prossegueix com de costum.

16. A no ser que es tracti d'un dels dies enumerats a la Taula dels dies litúrgics núms. 1-6, l'Oració sobre les ofrenes pot ser la següent (d'una de les Misses pel mateix prevere):

Oh Déu, que dirigiu amb força i suavitat
els dies de la nostra vida
i el curs de tota la història;
mireu bondadosament els dons
que el vostre servent N. ha rebut per la vostra gràcia,
i, per la força d'aquest sacrifici que celebrem,
moueu el cor del poble i del seu sacerdot
de manera que ni falti l'obediència dels fidels al pastor
ni la cura del pastor al ramat.
Per Crist Senyor nostre.

17. Acabada l'Oració sobre les ofrenes (no abans) el nou rector (i els altres concelebrants) s'acosten a l'altar. El nou rector es col·loca a la dreta del Bisbe, però una mica enrera, sense tocar l'altar, deixant un espai lliure per quan el diaca hagi d'exercir algun ministeri prop del Bisbe. La missa continua com de costum.
18. Es molt oportú emprar en aquesta celebració el Canon Romà, fent menció en la Intercessió pels vius, del nou rector i dels responsables de la parròquia (es pot fer dient: «Recordeu-vos, Senyor, dels vostres fidels, *el nou rector d'aquesta parròquia, Mn. N.* [o bé si diu l'intercessió en nou rector: *de mí, el vostre fill, elegit avui per presidir aquesta parròquia*], *dels preveres, diaques i dels altres responsables d'aquesta comunitat* i de tots els qui formen aquesta assemblea...).
19. En la Commemoració pels difunts, si el rector anterior és difunt, també és oportú recordar-lo; en tot cas és bo de recordar *explícitament* els feligresos difunts (es pot fer dient: «Recordeu-vos també, Senyor, dels vostres fidels, [Mn. N, antic rector d'aquesta parròquia i tots els altres] [els] feligresos d'aquesta comunitat que ens han precedit amb el senyal de la fe i que ara dormen el son de la pau. A ells, i a tots els qui reposen...»).
20. Si el Sagrari és a la nau central, acabada la distribució de la comunió el Bisbe reserva l'Eucaristia i dóna al nou rector la clau del sagrari amb la fórmula que figura més amunt (núm. 13).
21. A no ser que es tracti d'un dels dies enumerats a la Taula dels dies litúrgics núms. 1-6, la Postcomunió pot ser la següent (d'una de les Misses pel mateix prevere):